

WAY OUT

IN THE BEGINNING

Het begon ergens rond 1971 toen Willem en Peet op de LTS in Leeuwarden zaten. Peet had een elektrische gitaar maar kon niet spelen, Willem kon dat wel en kwam eens langs om het wonder te aanschouwen. Een jaar later ontstond het idee een bandje te beginnen. Eugene Wijffels sloot aan en werd zanger, Peet nam de baspartij voor zijn rekening. In de tuin van het ouderlijk huis Wijffels had Eugene een eigen schuurtje.

“Twee man op één brommer van Leeuwarden naar Dronrijp, met 2 gitaren, aan elke kant één.”

Daar startte het repeteren: “Can’t explain”, “Sunshine Of Your Love” en “I’m A Man” stonden op het repertoire. Twee man op één brommer van Leeuwarden naar Dronrijp, met 2 gitaren, aan elke kant een. Door geluidsoverlast moesten we verkassen naar een aardappelloods aan het van Harinxmakanaal. In de winter op zaterdag repeteren in de ijzige kou. Het kanaal stijf dichtgevroren. Het eerste optreden in die tijd was in jongerensoos Interije in Dronrijp waarvan we nog slechts één foto hebben.

Via het basketbal bij Detroit Stars kende Willem Harry. Harry werd uitgenodigd bij de repetitie omdat we veel verwachtten van zijn klassiek geschoolde gitaarspel. Dat viel wel mee, maar het klikte en Harry sloot zich aan bij de band.

Toen Eugene vertrok uit de band, nam Harry de leadzang over. In die tijd repeteerden we in een oude autobus, die achter een autospuiterij in de van Loonstraat in Leeuwarden stond en waaruit we alle banken hadden verwijderd. De bus kende een bijzonder microklimaat: een kerststukje was in juli nog springlevend, wat ook gold voor diverse schimmelcultures.

“De bus kende een bijzonder microklimaat.”

In die periode sloot Gerrit Das (spreek uit Gerriet), een neef van Willem, als drummer aan. Gerrit was altijd zeer geconcentreerd aan het drummen, zo zeer zelfs dat visueel contact lastig was. Bijzonder hierbij was dat hij de beugel van de koptelefoon ongeveer voor zijn ogen had. Gerrit, hier links op de foto in de bus, is helaas veel te jong overleden.

BEZETTINGEN

Na de periode in de bus sloot Henk Jan van Scherpenzeel aan. Onze altijd actieve en zeer aanwezige drummer, met humor. Henk Jan drumde "uit de knie" zoals hij dat noemde en bracht vuurwerk in de muziek.

In die tijd speelden we voor het eerst op een groot podium tijdens de fuif van de Rijks scholengemeenschap RSG, in het toenmalige theater aan het water van de Harmonie.

We dachten dat het wel los zou lopen, maar er waren honderden bezoekers. Na veel zenuwen en toiletbezoeken oogsten we groot succes met nummers als "Jumping Jack Flash" en "Honky Tonk Woman".

"We dachten dat het wel los zou lopen, maar er waren honderden bezoekers."

Een paar jaar later hebben we er nog eens gespeeld. Onderstaand foto's van dat tweede optreden.

G O S H A W K

naam van een nieuwe Leeuwerder rockgroep. Deze
 uit: Harry Boonstra (zang, basgitaar)
 Peet Ferwerda (saxifoniaar, orgel)
 Henk-Jan v. Scherpenseel (drums)
 en Willem Swierema (gitaar)

bijgestaan door de bediener van de lichtshow
 en manager
 Johan Pas.
 en de roadies
 Jaap van Assen
 en Constant van Scherpenseel.

stapt in deze samenstelling vanaf November 1974.
 en uit Leeuwarden en de meeste zijn nog scholier.
 op vrijdagmiddag wordt er gerepertoeerd
 te betalen sangeres de vader van Henk-Jan en
 voor jullie optreden op de hoofdruif van 15 maart.
 ze hebben al enkele optredens gedaan in bijv.
 de zeskinderen. De jongens
 heavy muziek. Nummers van bijv.
 Op het repertoire staan nog
 maar dit zal in de toekomst wel
 en uit dat je beter kunt beginnen
 werk gaan invoeren. Eigen nummers
 en daarom is het beter eerst
 er je met zulke experimenten kunt
 D is in de

ALEX BOUMA
 V. AYLVAWEG 12, RINSUMAGEEST, 09111 - 1148, ca 7 uur

Bij Alex kun je alle
 Friese popgroepen boeken

BLACK FIRE, CONDOR, STAND-BY, CHILDREN
 PANCAKE, THE MUSTANG, ARGUS, COWGIRL,
 GOSHAWK, OLYMPUS, „JIK“ DRIVE IN SHOW,
 DANDY DRIVE IN, DANCE,

+ „RADAR“ UIT DORDRECHT MET ZANGERS.

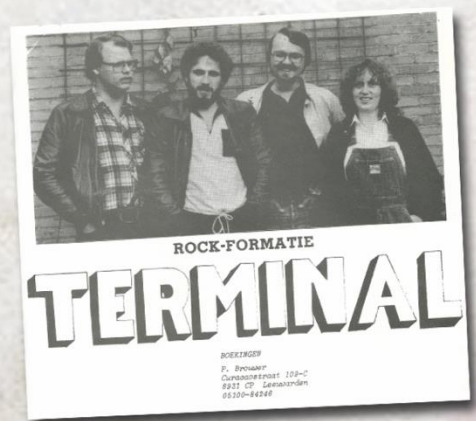
Het enige ritje wat je loopt, is dat je het weer doet.

De naam van de band is in die tijd
 regelmatig veranderd, o.a. Wust,
 Goshawk en Way Out. Ergens in
 deze periode zijn we onszelf
 Terminal gaan noemen.
 De periode met Henk Jan als
 drummer eindigde in 1977, het
 moment waarop Willem en Peet
 in militaire dienst moesten. We
 stopten met de band en zijn
 elkaar uit het oog verloren.

Snel na de dienstitijd kroop het
 bloed waar het niet gaan kon.
 Willem was begonnen bij een
 andere band, Requiem. Harry en
 Peet startten ook weer, nu met
 Yvette van Essen (toenmalige
 vriendin en later echtgenote van
 Harry) als zangeres en met Henk
 van de Laar als gitarist. Harry ging
 achter het drumstel. Korte tijd
 later sloot ook Willem weer aan
 en waren we met z'n vijven.

Rond 1982 stapte Henk uit de
 band. Yvette ging achter de
 keyboards om het gat te vullen. In
 die samenstelling hebben we
 ongeveer een jaar gespeeld.
 Toen Yvette stopte waren we even
 met ons drieën. Hoewel we
 nummers speelden van onder
 anderen Grandfunk Railroad, ook
 een driemansband, kwamen we
 instrumentaal wat tekort.

“Snel na de dienstitijd kroop het
 bloed waar het niet gaan kon.”

Kort daarop kwam Frank Hoogcarspel als gitarist en zanger bij de band. In die formatie hebben we lang gespeeld en zijn er veel eigen nummers geschreven, een productieve periode. We speelden tweestemmige gitaarsolo's en kwamen muzikaal op een hoger niveau. Bovendien kon Frank goede songteksten schrijven. Hiernaast een foto met Frank tijdens een optreden in Trebol – Harlingen.

“Tijdens het laatste optreden zong en drumde hij de sterren van de hemel.”

Harry drumde en zong de lead partijen. Dat ging vaak goed, maar soms leed de zang onder de drums of andersom. Na beraad besloten we te zoeken naar een andere drummer. Harry ging zingen en keyboards spelen. Tijdens het laatste optreden met Harry op drums, bij Ons Huis in Sint Annaparochie, zong en drumde hij de sterren van de hemel. En wij raakten in vertwijfeling.

Echter de nieuwe man, Machiel de Groot, was een zeer technische drummer. Dat waren we niet gewend. Waar wij alleen flinke stevige rockmuziek speelden, draaide hij zijn hand niet om voor een bossa nova. Hierdoor kwamen we weer een stuk verder in onze ontwikkeling. Machiel zijn hart lag echter in de rockabilly-achtige muziek. Na een tijd koos hij ervoor in die stijl elders verder te gaan. Naast een prima drummer was Machiel ook een hele fijne vent. Hij is echter, jaren na de tijd met ons, ook veel te jong overleden.

“Waar wij alleen flinke stevige rockmuziek speelden, draaide hij zijn hand niet om voor een bossa nova.”

Tijdens de periode met Machiel op drums heeft Frank gekozen voor een vervolg in de country muziek. Hij is vertrokken naar de band Country Lane, waar Willem, Harry en Peet jaren geluidstechnicus zijn geweest. Als bijbaantje.

Terminal (14)
 Het sluitstuk van deze lange F...
 wordt verzorgd door de Leo...
 matie Terminal, ook al geen...
 het Orange Popgebeuren. T...
 den was men namelijk ook...
 Deze viermans formatie...
 swingende Engelstalige pop...
 eigen werk, aangevuld met...
 Bruce Springsteen en Foreigner.
 "Terminal" bestaat uit: Harry Boonstra
 (zang en toetsen), Wim Steensma (gitaar en
 zang), Piet Ferwerda (basgitaar) en Mi-
 chiel de Groot (drums)

Looking Back

BAR DANCIE
HOF VAN HOLLAND
 Presenteert:
 Zondagmiddag 17 febr. de groep:
"Nog Niks"
 Zondagmiddag 24 febr. de groep:
"Terminal"
 Zondagmiddag 3 mrt. de groep:
"Ultra-Jectum"
 Iedere zondag live-muziek en non-stop go-
 opedelli.
 Ook zondags gezelligheid en sfeer in...
 Holland.

ROCK-FORMATIE
TERMINAL

ROCKFESTIVAL
 10. Juni 1980
 1000 op. 10.00-12.00
 10.00-12.00
 10.00-12.00

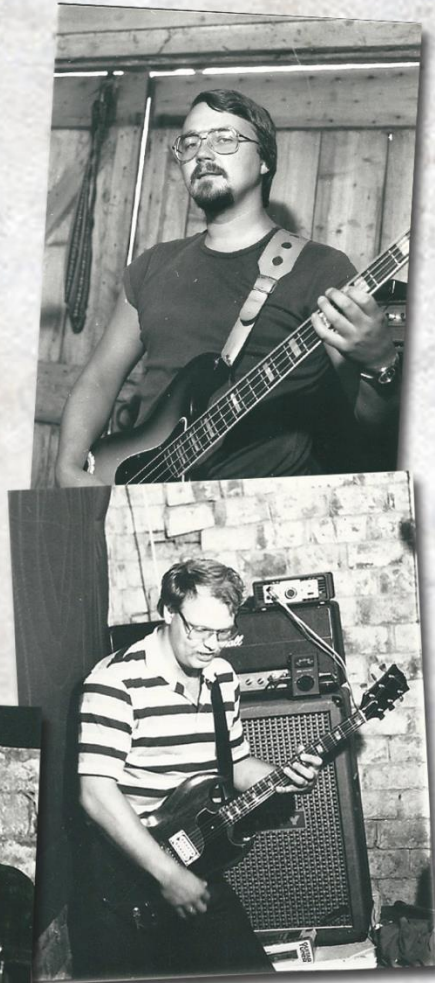
L.v.v.
 De lokale Terminal herast die velen...
 de drie...
 met...
 Slade...
 de de formatie speelt op: Slade - 1000
 Slade - 1000
 Slade - 1000
 Slade - 1000
 Slade - 1000

TERMINAL
 05170-4103
 05109-1779

Een voor een...
 De...
 Het...
 De...
 Voor...
 Het...

MUZIEK

Vanaf het begin spelen we stevige rockmuziek. Liefst met meerstemmige melodieën. Veel covers van The Who, Thin Lizzy, Uriah Heep, Foreigner, Wishbone Ash en anderen. Ongeveer vanaf 1975 begonnen we met het schrijven van eigen nummers die iets minder toegankelijk waren voor een breed publiek. Hierdoor ontstond vaak discussie rond de keuze herkenbaar te spelen voor succes tijdens optredens, of eigen muziek te brengen die minder aansloeg in verband met het ontbreken van de voor velen benodigde herkenning. Op een gegeven moment konden we een avond vullen met eigen composities. Toch hebben we steeds gekozen voor een mix.

TECHNIEK EN MANAGEMENT

Drie bandleden met een technische achtergrond zorgden ervoor dat het met de techniek wel goed zat. Voor zover we het konden betalen natuurlijk. Veel geluid en licht is zelf gebouwd, in de tijd dat “doe het zelf” nog loonde. Een mooi voorbeeld is een subliem drumpodium. Hierin kon het gehele drumstel worden getransporteerd. Echter, het werd hierdoor zo zwaar dat het grotendeels in de modder verdween toen het 's nachts om 4 uur, tijdens hevige regen, in een onherbergzaam oord uitgeladen moest worden. Tot ca. 1980 hadden we eigen technische mensen. In het begin Jaap van Assen (rechts) en Aldert Wijmenga, die trouw bij repetities en optredens aanwezig waren. Later nam Steven van Raalte de techniek op zich. Hij was diepgaand technisch en bouwde bijzondere apparatuur.

Op de onderste foto links Steven en rechts Piet Brouwer die een tijd het management voor zijn rekening heeft genomen. Over management gesproken, eerder heeft Johan Ras ook zaken voor ons geregeld. Johan werkte bij de KIM op de Voorstreek in Leeuwarden en kon over de grote KIM-bus beschikken die ons naar menig optreden heeft gebracht. Naast het chauffeurschap nam hij het management voor zijn rekening.

BIJZONDERE OPTREDENS

We hebben in vele kroegen, zalen en op braderieën gespeeld, van Balk tot Paesens Moddergat en van Smilde tot Harlingen. Een aantal hiervan is bijzonder. Zoals die keer in Oosternijkerk toen achteraf bleek dat we alle consumpties en het eten moesten betalen. Van de gage van 350 gulden bleef niet veel over. Of die keer in Hippolytushoef waar we speelden op 5 december. De zaaleigenaar was ervan overtuigd dat de Sinterklaasavond geen roet in het eten zou gooien. Later bleek dat het gehele publiek bestond uit 5 vaste bargasten, die tussen de nummers door 25 gulden boden als we zouden stoppen. In tegenstelling tot Oosternijkerk toch prima eten en een, voor Friese begrippen, zeer hoge gage.

“De bargasten boden ons 25 gulden als we zouden stoppen.”

In het streng gereformeerde Westergeest was op zaterdag om 23.45 uur ineens al het publiek verdwenen. Tijdens een optreden voor de Harlinger motorclub reden de motoren met hoge snelheid door de feesttent. Maar ook hele mooie optredens: Oranjepop in Harlingen, Straatfestival Leeuwarden, in de Koornbeurs, Zalen Schaaf en nog veel meer.

1980

INHOUDSTAVELING VERBODEN VOORBEELD	VERBODEN BEDRAG
1 Verstärker H.H. V.S. Busamp	ƒ. 849,-
1 Bassitar Bender Jansbas + koffer	ƒ. 1.495,-
1 Orgel Pulver	ƒ. 999,-
1 Box Bass 2 x 15 inch	ƒ. 750,-
1 Equaliser Colaromne	ƒ. 195,-
1 Drumset 4-deler Swinger bestaande uit	ƒ. 230,-
Basdrum-klein trom-kom tom-pedal-Hat-2x	ƒ. 900,-
1 Lekken-Drumkit-Arabia	ƒ. 250,-
2 Verstokers Pleso 12 & 2 ƒ. 75,-	ƒ. 300,-
1 Verstoker Savill Gune 11	ƒ. 250,-
1 Box Marshall MK 1002	ƒ. 240,-
1 Bassar H.K.L. 45	ƒ. 750,-
2 Shure microfoons ƒ. 450,-	ƒ. 200,-
1 Dayer microfoon	ƒ. 500,-
2 Microfoon standaard ƒ. 80,-	ƒ. 750,-
1 Box basdrum 1002 ƒ. 100,-	ƒ. 250,-
2 Klaringer Verstokers ƒ. 100,-	ƒ. 200,-
2 Klaringer 2 x 80 W	ƒ. 350,-
1 Verstoker 25-Electr. 2 x 80 W	ƒ. 2.000,-
1 Elektronische Crossover	ƒ. 1.250,-
1 Microfoon Grambler	ƒ. 500,-
1 Microfoon Dayer M 260	ƒ. 750,-
1 Harleborough mixer	ƒ. 250,-
1 EE 2 x 500 W	ƒ. 250,-
1 EE lichtpaneel	ƒ. 250,-
1 Bassdrum 1002	ƒ. 16.007,-
1 Bassdrum 2 x 15 inch	

AL DIE OEFENRUIMTES

We hebben er tientallen gehad. Bijzondere plaatsen waren bijvoorbeeld de zolder van het huis in de Grote Kerkstraat naast het Mata Hari pand. Na een optreden alle apparatuur naar 2 hoog via draaitrappen. Hier kregen we elke zondag tijdens repetities bezoek van onze wijkagent die we Ome van der Meulen noemden en waarmee we telkens weer een goed en onderhoudend gesprek voerden. Ook hebben we geoeftend in de boerderij van Ernst Langhout van The Visitor. Geen huur in ruil voor het gebruik van onze installatie. Of boven bar La Bella in de Grote Hoogstraat, waarvan de vader van Henk Jan eigenaar was. Wat een feest. Op zondag was de bar dicht en konden we vrij drinken en saté eten als leuke bijkomstigheid.

“Na een optreden alle apparatuur naar 2 hoog via draaitrappen.”

Tijdens een zomerperiode hadden we de gehele installatie opgeslagen in een pakhuis aan de Nieuweburen in Leeuwarden. We waren als band met elkaar op vakantie toen daar brand uitbrak. Johan Ras is als zelfbenoemd “zaakgelastigde” teruggedaan en heeft de zaken afgehandeld. In de brand uit de brand: van het verzekeringsgeld konden we splinternieuwe spullen kopen. De mooiste oefenruimte was in Britsum. Daar huurden we een huisje dat we geheel tot onze beschikking hadden. Heerlijk landelijk. Zo erg zelfs dat een losgebroken paard de voordeur kraakte en de gang in stapte.

HET ALBUM “WAY OUT”

Eenmaal gestopt met het repeteren en optreden zijn we ons gaan toeleggen op het opnemen van een album. We wilden enkele eigen nummers voor het nageslacht bewaren. Dit is rond 2002 gestart. Naast het resultaat was vooral het opnameproces belangrijk. Gezellig samen opnemen, afmixen en masteren. Het plan was om elke woensdagavond eraan te werken. In de praktijk kwamen we slechts een fractie van de avonden bij elkaar en besteedden we die tijd vaak aan het zien van een voetbalwedstrijd, een muziek-dvd of het drinken van een biertje. Netto schoot het dus niet op. Betere elementen in de basgitaar maakte dat we alle baspartijen opnieuw opnamen. Toen we aan het masteren waren viel het ons op dat de teksten bijzonder krakkemikkig waren geschreven. Dus: aanpassen en opnieuw inzingen. Al met al heeft het dan ook, met intervallen, vele jaren geduurd.

En hier ligt dan eindelijk het resultaat. Op 5 nummers heeft Carly van der Ploeg, de toenmalige schoonzoon van Harry gedrumd. Op de overige nummers drumt Danny Boonstra, zoon van Harry. Zo blijft het in de familie. Die ene zangpartij op “She Needs Those Wanting Eyes” kregen we maar niet voor elkaar. We hebben Frank, die dit oorspronkelijk zong, gebeld en binnen 5 minuten stond het erop waarna we de avond hebben gevuld met biertjes en het ophalen van oude herinneringen. Het album heeft, naar zeggen, een typisch jaren 70 geluid. Het zijn allemaal eigen composities uit de periode die eerder is beschreven. 40 jaar muziekplezier.

Op www.terminal-music.nl vind je downloads, een fotovideo en info over de laatste ontwikkelingen.

Willem Steensma: gitaar
Harry Boonstra: zang, keyboards en percussie
Peet Ferwerda: bas en zang

Muziek: Willem, Harry, Peet m.u.v. “All The Way”: Frank Hoogcarspel
Teksten: Frank Hoogcarspel m.u.v. “Pokerface”: Yvette van Essen

Techniek: Willem Steensma en Peet Ferwerda
Productie: Harry Boonstra

Danny Boonstra: drums op “Restless Heart”, “Ain't It Good”, “She Needs Those Wanting Eyes”, “Pokerface” en “All Those Tales”.
Carly van der Ploeg: drums op “A Way Out”, “The Fart”, “Bright Kids”, “All The Way” en “Suicide”.
Frank Hoogcarspel: zang op “She Needs Those Wanting Eyes”

Drums opgenomen in de Pop en Media studio (nu D'Drive).
Alle andere instrumenten en zang opgenomen in de “bier en borrelnoten” thuisstudio van Peet in Stiens.
Afmixen en masteren in de thuisstudio van Willem in Leeuwarden.

Hoesontwerp en lay-out: Danny Boonstra | July Interactive

“AND I HAVE TO KEEP ON MOVING...”